

«Ο Γκαβόγιαννος και τα... παλούκια»

Μαρία Ν Κίτρα

Διανομή Ρόλων

8 αγόρια

Γκαβόγιαννος

Ντεβερές

Αστυνόμος

Δικαστής

Παπάς

Καφετζής

Γάλλος 1

Βοηθός

5 κορίτσια

αφηγητάκι 1

αφηγητάκι 2

αφηγητάκι 3

Μαριγώ

Μάγισσα

Σκηνή Πρώτη

1.εισαγωγή

Αφηγητάκι 1

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα σας.

Τι κάνετε, πώς είστε;

Έχω κάτι να σας πω

Γι' αυτό ήσυχα καθίστε.

Σε λίγο θα απολαύσετε

Την όμορφη γιορτή μας

Που θα παρουσιάσουμε

Με όλη την ψυχή μας

Αφηγητάκι 2

Τον μύθο του Γκαβόγιαννου

Σας έχουμε ετοιμάσει

Με χιούμορ και ανατροπές

Να σας ενθουσιάσει.

Πίσω στα χρόνια τα παλιά

Ένα χωριό χτιζόταν

Ήταν οι όμορφοι Δελφοί

Μα μόνο αυτός νοιαζόταν

Αφηγητάκι 3

Ήτανε μάστορας καλός

Όλοι τον προτιμούσαν

Και όταν κάτι ήθελαν

Μονάχα αυτόν ζητούσαν.

Όσοπου μια μέρα δροσερή

Αρχαιολόγοι άντρες

Απ' τη Γαλλία ήρθανε

Και κοίταγαν τις μάντρες

Τα αφηγητάκια φεύγουν

Σκηνή Δεύτερη

2.Γάλλοι

*Βγαίνουν οι κάτοικοι του χωριού και περπατάνε. Από την άλλη πλευρά, εμφανίζονται **δύο Γάλλοι**, ένας αρχαιολόγος και ο **γραμματέας** του, που δεν είναι και τόσο έξυπνος. Φοράνε κουστούμια, τσάντες, γυαλιά, γραβάτες κλπ [θα μιλάνε με γαλλική προφορά]*

Γάλλος 1

Αλór, εδώ είναι οι περίφημοι Δελφοί. Μμμμ, πρέπει οπωσδήποτε να αρχίσουμε να σκάβουμε, αγαπητέ μου.

Βοηθός

Ουί, ουί. Μπορεί να βρούμε και δελφίνια!

Γάλλος 1

Κάτω από τη γη;;;

Βοηθός

Ουί, ουί. Γι' αυτό δε λέγεται και «Δελφοί» το μέρος;

Γάλλος 1

Ωωω, μοντιέ! Μη μιλάς, πετίτ σεκρετέρ και προχώρα!

Βοηθός

Ουί, ουί. Δε μιλώ!

Οι δυο Γάλλοι έρχονται στη μέση

Γάλλος 1

Δελφιώτες και Δελφώτισσες, μπονζούρ! Παρακαλώ, πλησιάστε γιατί έχω να σας πω κάτι τρε ιμπορτάντ!

Οι κάτοικοι απορούν και πλησιάζουν

Γάλλος 1

Μπονζούρ, μπονζούρ! Ονομάζομαι Ζαν Αρχεολοζζζζί, κι από δω ο βοηθός μου ο Ζορζ Ανασκαφίζζζ. Είμαστε ισί, για να σας πούμε ότι το χωριό σας είναι τρε σημαντίκ και θα πρέπει να το σκάψουμε, για να βρούμε αρχαία ευρηματίκ.

Οι Δελφιώτες δεν του δίνουν ιδιαίτερη σημασία και συνεχίζουν τις δουλειές τους. Ο μεσιέ Ζαν καθαρίζει λίγο τον λαιμό του και μιλάει πιο δυνατά

Γάλλος 1

Και για να γίνει αυτό, θα πρέπει ΟΛΟΙ ΕΣΕΙΣ να φύγετε από αυτό το μέρος, για να μπορούμε ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ να σκάψουμε ΟΛΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ!

Ο μεσιέ Ζαν ξελαρυγγιάζεται, λαχανιάζει και παίρνει βαθιές ανάσες. Οι κάτοικοι γελούν όλοι με αυτά που τους είπε και συνεχίζουν τις δουλειές τους. Ο βοηθός απορεί

Βοηθός

Εεεεε, μεσιέ Ζαν, έχω την εντύπωση ότι οι κάτοικοι είναι κουφοί. Κανείς δεν ακούει τι λέτε.

Ζαν

Κι εσύ θα γίνεις μουγκός σε λίγο, γιατί θα σου κόψω τη γλώσσα αν συνεχίσεις να λες βλακείες.

Βοηθός

Μάλιστα... Έχω μια ιδέα, όμως. Να την πω;

Ζαν

Για πες, να δούμε τι κοτσάνα θα πετάξεις.

Βοηθός

Αφού δεν σας προσέχουν, γιατί δεν τους λέμε ότι θα τους δώσετε χρήματα για να χτίσουν καινούρια σπίτια; Στα λεφτά πάντα δίνουν προσοχή οι άνθρωποι.

Ζαν

Μμμμμ, καλούτσικη ιδέα, αν και την είχα σκεφτεί ήδη.

Βοηθός

Ααα, εντάξει.

Ζαν

Φώναξέ τους εσύ, να δείξουμε ότι ΕΓΩ είμαι το αφεντικό.

Βοηθός

Ουί, ουί, πολύ σωστό... Δελφίνοι και Δελφίνες...

Ζαν

Τι λες, παιδάκι μου; Σιγά μην είναι ξιφίες και τσιπούρες!

Βοηθός

Ωωω, παρντόν, παρντόν, μεσιέ Ζαν... Δελφιώτες και Δελφώτισσες! Έχουμε ΛΕΦΤΑ για εσάς. Για καμ του δώθε!

Οι κάτοικοι ευθουσιάζονται και πλησιάζουν γρήγορα

Ζαν

Αγαπητοί μας φίλοι. Το μέρος που μένετε είναι αρχαιολογικός χώρος. Κάποτε, μάλιστα, βρισκόταν εδώ το Μαντείο το Δελφών.

Οι κάτοικοι απορούν γιατί είναι αγράμματοι κι δεν ξέρουν τίποτα

Ντεβερές

Ε, και; Τι μας νοιάζει εμάς; Εμείς τώρα έχουμε τα σπίτια μας εδώ και σκασίλα μας μεγάλη.

Καφετζής

Δεν πα' να 'χει και δεινόσαυρους και καλικάντζαρους από κάτω; Καλά λέει ο κύριος Ντεβερές. Εγώ έχω το καφενείο μου από πάνω και από αυτό ζω.

Παπάς

Αγαπητοί μας Γάλλοι, εγώ πώς θα πάρω την εκκλησία μου από δω και θα την πάω αλλού; Τι είναι; Playmobil;;;

Δικαστής *[πιο πονηρός]*

Σας παρακαλώ, αφήστε τους πρώτα να μας πουν πόσα λεφτά μας δίνουν. Μην μπούμε και εμπόδιο στα... αρχαιολογικά ευρήματα...

Αστυνόμος

Καλά λέει ο κύριος δικαστής. Αρκεί, κύριοι γαλλοαρχαίοι, να μας δώσετε πολλά λεφτά, γιατί εμείς τον αγαπάμε αυτόν τον τόπο.

Ζαν

Ουί, ουί, αγαπητοί μου. Θα σας δώσουμε λεφτά να φαν κι οι κότες.

Μαριγώ

Οι κότες δεν τρώνε λεφτά, κύριε Γάλλε μου, μόνο καλαμπόκι, τι λες;

Καφετζής

Άσ' το Μαριγούλα μου. Καλύτερα να μη μιλάς εσύ, γιατί το 'χεις κάψει λίγο.

Ζαν

Αλόρ, επειδή πρέπει να ξεκινήσουμε αμέσως, πάρ' τε εσείς τα πράγματά σας, φωνάξτε μάστορες και θα τα πληρώσουμε όλα... εσείς.

Βοηθός

Μην ξεχνάτε ότι θα έχετε καινούρια σπίτια, μαγαζιά, εκκλησίες κλπ δίπλα στους Δελφούς και όλοι μια μέρα θα έρχονται εδώ για να βλέπουν το διάσημο τούτο μέρος.

Μαριγώ

Αααχ, θα βγάζουμε και φωτογραφίες;

Βοηθός

Bien sur, μανδάμ!

Μαριγώ *[ενθουσιασμένη]*

Ααααα, θα χάσω το μυαλό μου!

ΟΛΟΙ

Το ποιο;;;;

Ο Ζαν χτυπάει δυνατά δυο παλαμάκια για να ξεκινήσουν

Ζαν

Λοιπόν, πάμε, πάμε! Ώρα για αλλαγή, ώρα για νέα πράγματα, ώρα να έρθει στο φως η κληρονομιά και η ιστορία!

Βοηθός

Τι ώρα είναι;

Ζαν

Ώρα να φύγουμε!

3.Γάλλοι 2

Οι Γάλλοι φεύγουν χαρούμενοι και οι κάτοικοι ενθουσιασμένοι μαζεύουν ό,τι πράγματα έχουν και φεύγουν γρήγορα

Σκηνή Τρίτη

Η σκηνή αδειάζει. Μπαίνουν τα τρία αφηγητάκια

Αφηγητάκι 1

Οι κάτοικοι γλυκάθηκαν
Σαν άκουσαν για φράγκα
Και όλοι τους σπίτια ήθελαν
Με τούβλο, πέτρα, πλάκα.

Αφηγητάκι 2

Καλέσαν μάστορες καλούς
Απ' όλη την Ελλάδα
Και ήρθε ο Γιάννος ο τρανός
Πάνω σε αγελάδα

Αφηγητάκι 3

Ανέλαβε τα σπίτια τους
Να χτίσει σε λίγο χρόνο
Μα πέτρα μπήκε στο μάτι του
Τρελάθηκε απ' τον πόνο

Τα αφηγητάκια φεύγουν. Μπαίνει ο Γκαβόγιαννος. Με το ένα του χέρι κρατάει το πληγωμένο μάτι

Γκαβόγιαννος

Βρε, τι έπαθα ο δόλιος. Κύκλωπας έγινα! Αλλά τι να γίνει; Έτσι είναι η ζωή. Με τις ατυχίες και τις τύχες της.

Κι εκεί που μονολογεί, περνάει η Μαριγώ.

Μαριγώ

Γιάννο, τι κάνεις εδώ σκεφτικός; Έχεις πρόβλημα με τα σπίτια μας;

Γκαβόγιαννος [λίγο ντροπαλός]

Εεεε, όχι, Μαριγούλα. Μια χαρά πάνε τα σπίτια. Απλά, να... είχα ένα ατύχημα με μια πέτρα που πετάχτηκε και μπήκε στο μάτι μου.

Μαριγώ

Αχ, αλήθεια, Γιάννο; Και ο παππούς μου είχε μια πέτρα στα νεφρά. Λες να έγινε κάπως έτσι;

Γκαβόγιαννος

Ναι... Σκέφτεσαι να σπουδάσεις ιατρική; ... Τέλος πάντων... Στεναχωριέμαι πιο πολύ που δεν μπορώ να βλέπω την ομορφιά σου και με τα δυο μου τα μάτια.

Η Μαριγώ γελάει ντροπαλά

Μαριγώ

Άντε, βρε, με κάνεις και κοκκινίζω. Αν και είμαι μία κούκλα, εδώ που τα λέμε. Αχ, Γιάννο, είσαι τόσο καλός και φιλότιμος. Κι ας είσαι γκαβός... Ωχ, συγνώμη, εννοούσα...

Γκαβόγιαννος *[τη διακόπτει]*

Δεν με πειράζει, μη ζητάς συγνώμη. Έτσι κι αλλιώς, ήδη με φωνάζουν Γκαβόγιαννο οι κάτοικοι από τότε που χτύπησα το μάτι μου. Εεεεε, Μαριγούλα, ήθελα να σε ρωτήσω μήπως θέλεις να γίνεις γυ...

Δεν προλαβαίνει να τελειώσει την πρότασή του και μπαίνει ο πονηρός Ντεβερές φουριόζος. Στα χέρια του κρατάει κάτι χαρτιά

Ντεβερές

Αααα, εδώ είσαι, Γκαβόγιαννε, και σε ψάχνω παντού.

Γκαβόγιαννος *[στη Μαριγώ]*

Τι σου έλεγα; Γκαβόγιαννο με φωνάζουν. Καλώς τον κύριο Ντεβερέ. Τι συμβαίνει;

Ντεβερές

Θα σου πω, αλλά να είμαστε οι δυο μας. Μαριγώ, σε ψάχνει ο αδερφός σου ο Γιώργης στο καφενείο, να βράσεις τα βλίτα.

Μαριγώ

Αχ, τα βλίτα είναι τα αγαπημένα μου.

Ντεβερές

Λογικό. Άντε, άντε, πήγαινε τώρα.

Μαριγώ

Καλά, καλά, πάω. Γκαβόγιαννε, τι ήθελες να μου πεις τελικά;

Γκαβόγιαννος

Εεεε;;; Τίποτα, τίποτα, θα σ' το πω άλλη φορά. Γεια σου, Μαριγούλα.

Η Μαριγούλα χαιρετάει και τους δύο και φεύγει

Ντεβερές

Πολύ χαζή αυτή η Μαριγώ.

Γκαβόγιαννος

Είναι καλή και όμορφη.

*Ο Ντεβερές καταλαβαίνει ότι του αρέσει η Μαριγώ και αρχίζει
τις πονηριές του*

Ντεβερές

Ναι, ναι, έχεις δίκιο, φίλε μου. Και μάλιστα τις προάλλες μου έλεγε πόσο σε αγαπάει και ότι μακάρι να την παντρευόσουν. Απλά ντρέπεται να σ' το πει.

*Ο Γκαβόγιαννος σηκώνεται απότομα και από το άγχος και τη
χαρά του πάει πάνω-κάτω και σκοντάφτει από δω κι από κει*

Γκαβόγιαννος

Τι;;; Όντως;;; Είναι αλήθειας αυτό;;; Και τι θα κάνω;;;

Ντεβερές

Θα σου πω. Άκουσέ με. Πάρε αυτά τα σχέδια. Είναι από έναν πύργο που βρίσκεται στη Γαλλία. Θέλω να μου χτίσεις έναν ίδιο. Θα βάλεις εσύ τώρα όλα τα λεφτά κι εγώ θα σ' τα δώσω όταν τελειώσω.

Γκαβόγιαννος

Μμμ... Σίγουρα;

Ντεβερές

Πιο σίγουρα και από το σίγουρα. Κι εγώ, επειδή είμαι ένας πολύ καλός άνθρωπος, θα πάω και θα μιλήσω στη Μαριγώ για σένα.

Γκαβόγιαννος

Αλήθεια; Θα το κάνεις αυτό για μένα;

Ντεβερές

Εμ, για ποιον θα το κάνω; Για μένα;;; Έλα, Παναγία μου.

Γκαβόγιαννος *[ευθουσιασμένος]*

Ναι, ναι, σύμφωνα. Θα σου χτίσω τον πιο όμορφο πύργο που έχει υπάρξει ποτέ, κύριε Ντεβερέ μου.

Ντεβερές

Α, τέλεια, τέλεια. Ξεκίνα αμέσως, όμως, και άσε όλες τις άλλες δουλειές.

Γκαβόγιαννος

Εντάξει, αλλά όπως είπαμε, ε;

Ντεβερές

Εεε; Τι είπαμε;

Γκαβόγιαννος

Να μιλήσεις στη Μαριγούλα για μένα.

Ντεβερές

Α, ναι, ναι. Οπωσδήποτε!

*Δίνουν τα χέρια, παίρνει ο Γκαβόγιαννος τα σχέδια και ο
Ντεβερές τρίβει τα χέρια του φεύγοντας*

Ντεβερές

Άλλος πανίβλακας από κει. Σιγά μην πάω στη Μαριγώ τη
χαζοχαρούμενη. Άλλη δουλειά δεν είχα. Άααααντε να γίνει ο
πύργος μου να είμαι μεγάλος και τρανός! ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΙ
ΤΡΑΝΟΟΟΟΟΟΣ!

*Ο Γκαβόγιαννος φεύγει από τη μία μελετώντας τα χαρτιά και
από την άλλη ο Ντεβερές, γελώντας δυνατά ευχαριστημένος*

Συνεχίζεται...

**Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το
παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.**

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων